

[Hauch.]

som nu kommer, at stille de to Brugsformer ens i Henseende til de økonomiske Vilkaar, hvorunder de unge kommer til at drive disse Brug? For dersom Ministeren vil give den Erklæring her i Dag, tør jeg love ham, finder vi nok Formen, hvorunder det kan ske, uden at vi behøver paa dette Tidspunkt at fordybe os i Enkeltheder i Forbindelse med det Forslag, Venstre har stillet. Jeg ved ikke, hvad den højtærede Minister vil svare, men jeg afventer med Spænding, hvad han vil svare paa dette Spørgsmaal, som er klart og ligetil. Der kan svares ja eller nej. Vil Ministeren gaa ind i den Tankegang, som er Udtryk for, at man vil stille disse Brug ens i Startøjeblikket, eller vil han ikke? Dersom Ministeren vil — vel, saa finder vi nok Formen, men dersom han ikke vil, findes der ingen Form, det kan jeg sige den højtærede Minister. Saa maa det vente med dette Lovforslag, indtil Ministeren naar til det Synspunkt, at det vil være rigtigt at stille dem ens — eller ogsaa til vi fik den Lykke at faa en anden Minister, som saa anderledes paa Forholdet.

Jensen (Aale): Den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) var saa elskværdig at henvende et Par Ord til mig, men fandt jo ikke Anledning til at besvare det Spørgsmaal, jeg stillede til ham i min første Tale. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem den Gang havde sin Opmærksomhed henvendt paa mere morsomme Ting, eller hvori det laa, men maaske det ærede Medlem ikke holdt af at svare, og saa skal jeg fritage ham for det. Sagen er saa kedelig, at jeg godt kan forstaa, det ikke er saa let at besvare mit Spørgsmaal.

Det ærede Medlem bad om at blive fri for denne Talen om, som jeg skulde være kommet med, at Landbruget har en Pligt til at beskæftige Fødselsoverskuddet. Det er for det første ikke rigtigt citeret, det har jeg slet ikke sagt. Det, jeg derimod har sagt, er, at hvis man ikke beskæftiger Landbrugets Fødselsoverskud ude paa Landets Jord, tvinger man disse Mennesker over i andre Erhverv, og det kan det ærede Medlem aldrig blive fri for at høre, for det er en Sandhed, som staar til evige Tider. Det ærede Medlem ved, at Landets Befolkning tredobles for hvert 100 Aar, der gaar, medens det, Landbruget frembringer, er 5—6-doblet i de sidste 100 Aar. Følgelig skulde der være mindst lige saa god Plads ude paa Landet i Dag som for 100 Aar siden. Men det maa det ærede Medlem indrømme er ikke Tilfældet. Derfor bliver det ærede Medlem

ikke fri for at høre den Udtalelse baade af mig og af andre, for det er en Sandhed, som staar fast.

Jeg har i øvrigt ikke stor Grund til at fordybe mig meget i, hvad det ærede Medlem sagde, idet det meste af det var henvendt til Landbrugsministeren, men det har dog ogsaa nogen Interesse for os andre at faa at vide, hvad det ærede Medlem mener. Det var en meget smuk Udtalelse af det ærede Medlem, at hvis man skal have noget ud af et Forslag, skal man mødes paa Midten; men lige efter sagde han, at det Stykke Vej, Regeringen er gaaet, kan vi se bort fra. Ja, men paa den Maade er det ikke nemt at vide, hvor det ærede Medlem mener, Midten ligger. Det kunde være rart at faa det at vide, men det faar vi maaske at høre siden, om ikke før, saa i det Udvalg, der kan ventes nedsat. Men det, der havde mest Interesse i det ærede Medlems Udtalelser, var efter min Formening hans Bemærkninger om Tillægsjord og den Haan, der laa i hans Stemme, da han sagde, at vi ønskede at tage Jorden fra Besidderne til en billigere Pris, end den var værd. Jeg vil tillade mig at spørge, hvad det ærede Medlem anser Jorden for at være værd, om han ikke anser det for den rigtige Pris, som den sættes til, i det Øjeblik den skal vurderes til Skattesvarelse? Det turde i alt Fald være den rigtige Pris. Men vi er villige til i visse Tilfælde at gaa højere, det ved det ærede Medlem udmærket godt. Det burde i alt Fald danne Grundlaget for al Afstaaelse af Jord, skulde man mene, men det er jo ingenlunde Tilfældet, og derfor vilde en Ekspropriationsbestemmelse, selv om den er nok saa vag, have Betydning, blot der opnaas dette, at der er mindst een Mand i hver Vurderingskreds, som risikerer at komme af med noget af sin Jord til den Værdi, den er ansat til ved Jordvurderingen. I saa Fald vil vi faa den rigtige Jordvurdering — vi faar den formodentlig heller ikke før —, men vi faar det modsatte frem ved det af Venstre stillede Forslag, hvorved Forskelsværdien skal læses som gældsstiftende paa Ejendommen.

Det ærede Medlem udtalte om de Eksempler, Ministeren nævnte, at det var ikke i Venstres Forslag, Fejlen laa, den laa helt andre Steder. Hvor mon den saa ligger? Ja, i det Tilfælde, hvor de faar 1 800 Kr. læst som gældsstiftende paa Ejendommen, maa man antage, at det ærede Medlem mener, at Jorden har været købt for dyrt, men det kunde ogsaa være, at det var Vurderingen, der var for lav. Vi, som har med Udstykning at gøre, ser ofte, at naar man vil købe Jord, kan man slet ikke faa den til